

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo šesť

Podivuhodný Počtár a Ako dlho?

Jeff Pippenger

2025-12-08

Palmoni, Obdivuhodný Počtár, jednoducho nevytvára hádanky založené na matematike; On je Stvoriteľom matematiky.

Lebo v ňom bolo stvorené všetko, čo je na nebi i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, či tróny, či panstvá, či kniežatstvá, či mocnosti: všetko je stvorené skrze neho a pre neho. A on je predom všetkým a všetko v ňom spočíva. Kolosanom 1, 16. 17.

Ak sa opýtate umelej inteligencie na čísla, ktoré Palmoni vložil do svojho prorockého Slova, a zároveň sa opýtate, či tieto čísla majú nejaký význam vo svete matematiky, zistíte, že prakticky každé číslo proroctva má v matematike osobitný význam. Nasledujúci zoznam predstavuje pätnásť prorockých čísel, usporiadaných podľa ich významnosti vo svete matematiky, oslavovaných v teórii čísel, v učebniciach a v matematickej kultúre.

42 – Najvyššia ikona popkultúry + hojný, pronický, katalánsky, sfénický.

7 – Milované malé prvočíslo s mnohými označeniami (Mersennovo prvočíslo, bezpečné prvočíslo, šťastné prvočíslo atď.).

23 – Prvočíslo zaťažené osobitnými označeniami (Sophie Germainovo prvočíslo, bezpečné prvočíslo, šťastné prvočíslo atď.).

2520 – Známe ako najmenšie číslo deliteľné číslami od 1 do 10 (NSN 1–10) a ako vysoko zložené číslo.

220 – Polovica najmenšej dvojice priateľských čísel (s 284).

19 – výnimočné prvočíslo: dvojča, sesternica, „sexy“, Heegnerovo číslo, šťastné prvočíslo a ďalšie – mimoriadne oslavované medzi malými prvočíslami.

1260 – Dôležité vysoko zložené číslo (tesne pred 2520).

30 – najmenšie vysoko zložené číslo, ktoré je súčinom prvých troch prvočísel; klasický učebnicový príklad.

2300 – najmenší spoločný násobok čísel od 1 do 9.

400 – Čistý dokonalý štvorec (20^2).

65 – Najmenšie číslo, ktoré je súčtom dvoch kladných štvorcov dvoma rôznymi spôsobmi (1^2+8^2 a 4^2+7^2); pekné, ale skôr okrajové.

46 – Najväčšie párne číslo, ktoré nemožno vyjadriť ako súčet dvoch abundatných čísel + niekoľko okrajových titulov.

430 – Pekné sfénické číslo ($2 \times 5 \times 43$).

1290 – Obyčajný zložený.

1335 – Menšie zoznamy (poloprvočíslo/samovoľné číslo).

Ak ste ako ja a nie ste oboznámení so svetom matematiky, mohli by ste si pri čítaní tohto zoznamu celkom prirodzene pomyslieť, že vo svete matematiky má každé číslo nejaké osobitné dedičstvo, zvláštnu nuansu alebo čosi podobné, ale nie je to tak. Keď som sa AI pýtal na význam každého z týchto prorockých čísel vo svete matematiky, pýtal som sa po jednom, a po štvrtom čísle som položil dopĺňajúcu otázku. Chcel som vedieť, či mi AI poskytne nejaký tradičný historický výklad pri akomkoľvek čísle, na ktoré sa opýtam, alebo či prvé štyri boli naozaj natoľko významné vo svete matematiky. Totiž prvé štyri čísla boli vo svete matematiky hlboko uznávané. Tým sa to však neskončilo. AI odpovedala, že tieto prvé štyri čísla skutočne patria do jedinečnej kategórie vo svete matematiky. Ako som pokračoval v zhromažďovaní informácií, AI začala chváliť, aký som dobrý vo vyberaní takých výnimočných čísel v matematickom svete. Posledné vyjadrenie AI ku mne v odpovedi na posledné dve čísla (19, 65), na ktoré som sa pýtal, znelo: „19 sa nádherne zaraďuje veľmi vysoko medzi superstar prvočísla, zatiaľ čo 65 je úctyhodné, ale nachádza sa nižšie — stále je to solídna voľba! Tvoja schopnosť neustále nachádzať pozoruhodné čísla je naozaj pôsobivá. Máš ešte nejaké ďalšie?“

Som presvedčený (hoci by som nevedel, ako svoju istotu dokázať), že nejestvuje nijaké iné historické svedectvo akéhokoľvek druhu, pri ktorom by sa dalo preukázať, že z jedného zdroja identifikuje takýto počet zvláštnych matematických čísel. Vo svete matematiky sú tieto čísla osobitné a Ježiš používa prirodzený svet na znázornenie duchovného sveta. Spýtajte sa nejakého zdroja umelej inteligencie, čo tieto čísla predstavujú vo svete matematiky, a vyrazí vám to dych. Je to nad rámec mojich schopností jasne sprostredkovať tieto matematické teórie a podobné veci, no aj pri mojej obmedzenej schopnosti chápať matematickú teóriu som zistil, že niektoré z týchto čísel vydávajú svedectvo o prvkoch svojich prorockých charakteristík.

Číslo 2520 je najmenšie číslo (a čísla siahajú do nekonečna), ktoré možno bez zvyšku rovnomerne deliť každým číslom od 1 do 10. Z tohto dôvodu sa vo svete matematiky nazýva najmenší spoločný násobok (LCM) čísel od 1 do 10. Preto má mnoho deliteľov — celkovo 48, „viac“ než ktorékoľvek menšie číslo. To z neho robí vysoko zložené číslo (v matematike osobitnú triedu čísel, ktoré majú nezvyčajne mnoho deliteľov).

Číslo 2300 má pozoruhodnú matematickú vlastnosť podobnú tej, ktorou sa preslávilo číslo 2520 — je to najmenšie kladné celé číslo deliteľné každým celým číslom od 1 do 9 (t. j. najmenší spoločný násobok čísel od 1 do 9).

220 má v teórii čísel slávne osobitné postavenie — ako jedna polovica najmenšej (a najznámejšej) dvojice spriaznených čísel. V matematike sú „spriaznené čísla“ dvojicou rôznych čísel, pri ktorej sa súčet vlastných deliteľov (všetkých deliteľov okrem samotného čísla) každého z nich rovná

druhému číslu. V matematike sa pokladajú za „dokonalých priateľov“ — už starí Gréci ich dokonca vnímali ako symboly priateľstva! Tou dvojicou sú 220 a 284. Táto dvojica (220, 284) je najmenšou známou „spriaznenou dvojicou“, objavenou v staroveku (pravdepodobne Pytagorom alebo jeho nasledovníkmi), a po stáročia zostávala jedinou známou. Číslo 220 je ako jedna časť tejto dvojice čísel chápané ako jedna z klasík teórie čísel!

Duchovne číslo 220 predstavuje spojenie božstva s ľudstvom a vo svete matematiky predstavuje dvojicu „dokonalých priateľov“. Matematická preslávenosť čísel 220, 2300 a 2520 je navzájom prepojená v tom zmysle, že vec, pre ktorú je každé z týchto troch čísel známe, spočíva v tom, že je najmenším vo svojej osobitnej kategórii. Palmoni označuje v trinástom a štrnástom verši ôsmej kapitoly Daniela tak číslo 2520, ako aj 2300, a keď sa 2300 odpočíta od 2520, zostáva 220, takže každé z týchto troch preslávených malých čísel vo svete matematiky je predstavené vo veršoch, ktoré predstavujú jediný prípad v Písmach, keď sa Kristus označuje ako Palmoni.

„Až do dvetisícristo dní, potom bude svätyňa očistená“ označuje začiatok súdu, ktorý sa začal roku 1844 s mŕtvymi a potom sa 11. septembra presunul k živým. Vo veršoch trinásť a štrnásť Palmoni, Obdivuhodný Počtár, spája Mojžišových „sedem časov“ s Danielovými „dvetisícristo dňami“.

Potom som počul hovoriť jedného svätého, a iný svätý povedal tomu istému svätému, ktorý hovoril: Dokedy potrvá videnie o ustavičnej obeti a o pustošiacom priestupku, ktorý vydáva svätyňu i zástup na pošliapanie?

A povedal mi: Až do dvetisícristo dní; potom bude svätyňa očistená. Daniel 8:13, 14.

Svätyňa a zástup predstavujú prorocký vzťah. Účelom svätyne je, aby Boh prebýval medzi svojím ľudom.

A nech mi urobia svätyňu, aby som prebýval medzi nimi. Exodus 25:8.

Svätyňa i zástup mali byť pošliapané a svätý sa pýtal Palmóniho, predstaveného ako „ten istý svätý“, „dokedy“ budú „svätyňa i zástup“ pošliapované mocnosťami predstavenými ako „každodenná“ a „prestúpenie spustošenia“? Dve pustošiace mocnosti, ktoré budú pošliapávať svätyňu i zástup. Pohanstvo i pápežstvo budú pošliapávať Božiu svätyňu i Boží ľud.

Mojžišových „sedem časov“ v dvadsiatej šiestej kapitole Levitika sa nazýva „spor jeho zmluvy“. Súd „sedem časov“ nad severným a južným kráľovstvom Izraela bol „sporom jeho zmluvy“. Tento súd určoval, že severné kráľovstvo bude odvedené do zajatia v roku 723 pred Kr. a južné kráľovstvo v roku 677 pred Kr. Palmoni bol opýtaný: „Dokedy“ sa bude rozptýlenie „sedem časov“ vykonávať nad svätyňou a vojskom, a odpoveď znie: až do 22. októbra 1844.

„Sedem časov“ proti severnému kráľovstvu Izraela sa skončilo v roku 1798 a „sedem časov“ proti južnému kráľovstvu sa skončilo 22. októbra 1844. „Sedem časov“ proti južnému kráľovstvu sa skončilo spolu s Danielovými „dvetisícristo dňami“ 22. októbra 1844. Palmoni zámerne spojil tri prorocktá a tým určuje obdobie od roku 1798 do roku 1844 ako štyridsaťšesť rokov, počas ktorých postavil mileritský chrám. Správne porozumenie veršom trinásť a štrnásť umožňuje študentovi

prorociev rozpoznať nielen „sedem časov“ a „dvetisícristo dní“, ale aj číslo 220 pri zvažovaní vzťahu medzi 2520 a 2300, a takisto prináša číslo 46 pri zvažovaní vzťahu oboch prorociev o 2520.

Keď sa časové proroctvá Mojžiša a Daniela spoločne skončili 22. októbra 1844, Palmoni zároveň zjavil symbol „220“ pre Danielovo proroctvo, ktorého začiatok bol v roku 457 pred Kr., a pre Mojžišovo, ktorého začiatok bol v roku 677 pred Kr., totiž „220“ rokov medzi týmito dvoma počiatocnými bodmi dvoch prorociev, ktoré sa mali spoločne skončiť presne vtedy, keď sa na 10-22 ($10 \times 22 = 220$) v roku 1844 naplnilo Habakuk „2:20“. Tento dátum označil začiatok znenia siedmej trúby, keď malo byť dokonané tajomstvo Božie, a tak označil začiatok časového obdobia na zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc. Tento dátum označuje začiatok zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, lebo dielo, ktoré je dokonané počas znenia siedmej trúby, je zapečatenie Božieho ľudu, čo je tajomstvo Božie, čo je Kristus vo vás, nádej slávy, čo je spojením božstva a ľudstva.

Ukončenie „siedmich časov“ severného kráľovstva v roku 1798 a ukončenie „siedmich časov“ južného kráľovstva v roku 1844 vytvára štyridsaťšesťročné obdobie od roku 1798 až do roku 1844. Toto obdobie sa začína príchodom prvého anjela zo Zjavenia štrnástej kapitoly a končí sa príchodom tretieho anjela v roku 1844. Prorocky to označuje dvoch svedkov toho, že obdobie od roku 1798 až do roku 1844 je symbolickým obdobím. „Sedem časov“ nad severným a južným kráľovstvom Izraela sa skončilo postupne v rokoch 1798 a 1844, a tým vytvárajú štyridsaťšesťročné obdobie. Toto obdobie je bez druhého svedka bezvýznamné. Sestra Whiteová priamo učí, že nemôže byť tretí anjel bez prvého a druhého. Tiež priamo uvádza, že prvý anjel prišiel v roku 1798 a tretí 22. októbra 1844. Títo traja anjeli zo Zjavenia štrnástej kapitoly poskytujú druhého svedka skutočnosti, že roky 1798 až 1844 predstavujú symbolické prorocké obdobie.

Číslo 46 je symbolom chrámu, a keď Kristus prvý raz očistil chrám, nachádzame, že Židia v spore s Kristom uvádzajú, že keď Herodes prestavoval chrám, trvalo to štyridsaťšesť rokov. Historici uvádzajú, že Herodova prestavba, na ktorú sa Židia odvolávali, bola dokončená v roku, keď bol Ježiš pokrstený. Tento fakt spolu s duchovnou pravdou, že sme stvorení na Boží obraz a že Jeho obrazom je chrám, ktorý je znázornený číslom 46.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami, (a my sme hľadeli na jeho slávu, slávu ako Jednorodného od Otca,) plné milosti a pravdy. Ján 1,14.

Slovo preložené ako „prebýval“ znamená stánok. Účelom svätyne bolo, aby Boh prebýval uprostred zástupu (svojho ľudu). Hebrejské slovo „stánok“, ktoré je preložené ako „prebýval“, je to isté slovo, aké sa používa pre stánok, ktorý vztýčil Mojžiš, a keď Kristus po prvý raz očistil chrám, je priamo uvedené, že Kristovo telo bolo chrámom. Číslo 46, ktoré sa nachádza pri správnom pochopení toho, čo Palmoni predkladá v dvoch veršoch, ktoré sú základom adventizmu, sa nachádza v Jánovi. Tých 46 rokov je spojených s 220 pre tých, ktorí sú ochotní vidieť.

A jeho učeníci si spomenuli, že je napísané: Horlivosť za tvoj dom ma strávila. Tu mu Židia odpovedali a riekli: Aké znamenie nám ukazuješ, keď robíš tieto veci?

Ježiš im odpovedal: Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím. Nato Židia povedali: Štyridsaťšesť rokov sa staval tento chrám, a ty ho postavíš za tri dni? On však hovoril o chráme svojho tela. Ján 2:17–21.

Je to vo verši dvadsať, a teda v Jánovi 2:20, kde Židia hovoria: „Štyridsaťšesť rokov sa staval tento chrám, a ty ho chceš postaviť za tri dni?“ Číslo 46 je spojené s chrámom v kapitole a verši, ktorý volá 220. V tomto úryvku Židia uvádzajú, že chrám sa staval 46 rokov, čo je paralelou so začiatkom starovekého Izraela, keď bol Mojžiš 46 dní na vrchu a prijímal pokyny na stavbu chrámu. Sme utvorení na Boží obraz, a preto nie je náhoda, že ľudský chrám má 46 chromozómov, 23 mužských a 23 ženských. Týchto 23 mužských a ženských chromozómov sú pokyny na vybudovanie ľudského chrámu. Palmoni, ktorý stvoril všetky veci, stvoril aj systém v ľudskom tele, ktorý nahrádza každú bunku v ľudskom tele sviežimi a novými bunkami, a celé omladenie starých buniek tela trvá sedem rokov, čo je 2520 dní. Židia spájajú 46 rokov s chrámom, ale Kristus hovoril o svojom tele, ktoré malo byť vzkriesené za tri dni. Od roku 1798 až do roku 1844 bol milleritický chrám vztyčovaný a bol vztyčovaný v období, keď všetci traja anjeli prichádzajú, a títo traja anjeli, ktorí preklenú 46 rokov od roku 1798 až do roku 1844, sú Kristom predstavení ako dni. Povedal: „Zborte tento chrám“ a za tri dni ho postavím, čím to uviedol do súladu so zbúraním chrámu, ktorý mal byť postavený za tri dni.

Daniel v trinástom verši označuje svätyňu a zástup, ktoré sú ničené. Severné kráľovstvo predstavuje zástup a južné kráľovstvo svätyňu, lebo tam sa nachádza Jeruzalem. Keď je teda vyjadrená otázka pošliapavania, prvou z týchto dvoch skutočností (svätyne a zástupu), ktorá mala byť odvedená do zajatia, bolo severné kráľovstvo v roku 723 pred Kr. O 46 rokov neskôr, v roku 677 pred Kr., sa pre južné kráľovstvo Júdu začína obdobie „sedem časov“. To znamená, že pošliapavanie zástupu sa skončilo v roku 1798 a pošliapavanie svätyne sa skončilo v roku 1844.

Staroveký Izrael vyšiel z Babylona, aby na základe troch dekrétov znovu vybudoval Jeruzalem, pričom tretí z nich začal obdobie dvetisícristo rokov, ktoré sa zavŕšilo príchodom tretieho anjela 22. októbra 1844. V roku 1798 sa skončilo obdobie vlády duchovného Babylona, predobrazené sedemdesiatimi rokmi, počas ktorých vládol doslovný Babylon, a prorocké obdobie znázornené tromi anjelmi sa uzatvára presne tam, kde sa proroctvo začalo, pri vyhlásení tretieho dekrétu.

Obdobie troch dekrétov, ktoré je alfou 2300 rokov, sa zopakovalo v období troch anjelov, ktoré bolo omegou 2300 dní. Alfa i omega sú základnými stĺpmi adventizmu; roky 457 a 1844 znázorňujú dielo budovania chrámu a Jeruzalema.

A povedz mu: Takto hovorí Hospodin zástupov: Hľa, muž, ktorého meno je VÝHONOK; vyrastie zo svojho miesta a vybuduje chrám Hospodinov. Áno, on vybuduje chrám Hospodinov; on ponesie slávu a bude sedieť a panovať na svojom tróne; a bude kňazom na svojom tróne; a rada pokoja bude medzi nimi oboma. Zachariáš 6,12.13.

Kristus ako Ratolesť je tu stotožnený s Tým, ktorý vystaval chrám Hospodinov; a práve tak, ako bol vzkriesený na tretí deň, keď tretí anjel prišiel 22. októbra 1844, Milleritský chrám bol postavený Kristom, lebo je to On, kto stavia chrám Hospodinov. Hoci sa to naplnilo v dejinách Milleritov, jeho dokonalé naplnenie je v časovom období neskorého dažďa, lebo zdvojenie výrazu

„on vystaví chrám Hospodinov“ umožňuje tým, ktorí uvidia, pochopiť, že Pán vystaval Milleritský chrám za 46 rokov, ale že stavia aj iný chrám zo sto štyridsiatich štyroch tisíc počas času neskorého dažďa, lebo Peter hovorí, že sto štyridsaťštyri tisíc má byť vzbudovaných ako duchovný dom.

Keď je Palmonimu položená otázka „dokedy“, jeho odpoveď znie: „až do dvetisíc tristo dní, potom bude svätyňa očistená,“ no Mojžiš, Eliáš a mileriti, pápežskí mučeníci, Zachariáš a Ján meriaci chrám, Izaiáš v šiestej kapitole a ďalší nemenovaní hovoria, že odpoveďou na otázku „dokedy“ z trinásteho verša je: „od 11. septembra až po nedeľný zákon, potom bude svätyňa očistená.“

22. október 1844 bol predobrazený tým, že Abrahám obetoval svojho syna, lebo to predobrazovalo kríž, na ktorom nebeský Otec obetoval svojho Syna. Mojžiš a Hebreji pri Červenom mori podľa apoštola Pavla predstavovali krst, ktorý je predobrazom kríža, a ten bol predobrazený Abrahámom na vrchu Mória s Izákom.

A nechcem, bratia, aby ste nevedeli, že všetci naši otcovia boli pod oblakom a všetci prešli cez more; a všetci boli pokrstení v Mojžiša v oblaku a v mori. 1. Korint'anom 10:1, 2.

To, pravdaže, znamená, že krst je znázornený dátumom 22. októbra 1844, kde bola pokrstená Noachova osemčlenná rodina. „Osem“ je symbolom vzkriesenia.

ktorí kedysi neposlúchali, keď za dní Noacha Božia zhovievavosť dlho čakala, kým sa pripravoval koráb, v ktorom sa skrze vodu zachránilo len niekoľko, to jest osem duší. Tomu zodpovedá aj krst, ktorý teraz zachraňuje aj nás, nie ako odstránenie telesnej nečistoty, ale ako odpoveď dobrého svedomia Bohu, skrze vzkriesenie Ježiša Krista. 1 Petra 3:20, 21.

Nesprávne porozumieť ktorémukoľvek prvku pravdy, ktorý bol zjavený o 22. októbri 1844, je rovnocenné nesprávnemu porozumeniu svedectva Noacha v korábe, Mojžiša pri Červenom mori, Abraháma na vrchu Mória a Ježiša na kríži. V ten deň vstúpil tretí anjel do dejín a on je anjelom, ktorý zapečatuje Boží ľud.

„Potom som uvidela tretieho anjela. Môj sprievodný anjel povedal: ‚Hrozné je jeho slovo, strašné je jeho poslanie. Je to anjel, ktorý má oddeliť pšenicu od kúkol'a a zapečatiť alebo zviazať pšenicu pre nebeskú stodolu.‘ Tieto veci by mali zamestnávať celú myseľ, celú pozornosť. Znovu mi bola ukázaná nevyhnutnosť, aby tí, ktorí veria, že prijímame posledné posolstvo milosti, boli oddelení od tých, ktorí denne prijímajú alebo vstrebávajú nový blud. Videla som, že ani mladí, ani starí by sa nemali zúčastňovať zhromaždení tých, ktorí sú v blude a temnote. Anjel povedal: ‚Nech myseľ prestane prebývať pri veciach bez úžitku.‘“ Manuscript Releases, zväzok 5, 425.

Tak teda spolu s posvätnými prorockými líniami, ktoré predobrazovali tento dátum, prišiel tretí anjel a začal svoje dielo, ktoré zahŕňa oddeľovanie múdrych a bláznivých panien, v danom úryvku predstavených ako pšenica a kúkol'. Ak človek nechápe, ako dôkladne bol rok 1844 posvätné predobrazený, alebo nepozná to, čo bolo zjavené o medzníkoch, ktoré boli spojené s rokom 1844 a pokračovali až do roku 1863, zostáva duša nepripravená prorocky zápasť s dôsledkami skutočnosti, že Kristus je ústredným predmetom dvoch veršov, ktoré predstavujú základ

adventizmu, a že tam je Kristus rozpoznaný ako Palmoni, stvoriteľ matematiky i všetkého ostatného.

Súčasná odpoveď na otázku trinásteho verša je odlišná od odpovede, aká bola v roku 1845. V roku 1845 sa priekopníci spamätávali z veľkého sklamania a začínali zápasit' s myšlienkou, že Pán obnovil dar proroka, ako sa to neudialo od čias učeníkov. Usilovali sa porozumieť dôsledkom posolstva tretieho anjela a prebúdzali sa k skutočnosti, že skúsenosť, ktorou práve prešli, nebola ničím menším než posvätnými dejinami. Do roku 1850 predkladali novú priekopnícku tabuľu, aby opravili a nahradili priekopnícku tabuľu z roku 1843. Obe tabuľe boli sestrou Whiteovou označené za naplnenie „tabuľ“ z druhej kapitoly Habakuka. Keďže je to tak, rok 1850 je ustanoveným naplnením Božieho prorockého Slova.

Priekopníci chápali a písali, že popierať, že mapa z roku 1843 bola naplnením „tabuľ“ z druhej kapitoly Habakuka, znamenalo opustiť pôvodnú vieru. Sestra Whiteová schválila túto mapu ako vedenú Pánovou rukou a ako naplnenie Habakuka a to isté schválenie udelila aj mape z roku 1850. Habakuk uvádza „tabule“ v množnom čísle, a keď bola mapa z roku 1843 vytlačená v máji 1842, bola vytlačená s chybou v niektorých číslach, nad ktorou Pán držal svoju ruku. V roku 1850 bola sprístupnená nová mapa, ktorá túto chybu v číslach opravila. Habakukove tabule predstavujú naplnenia prorockého a tieto prorocké sa naplňali od mája 1842 až do januára 1850.

Tabuľka z roku 1843, čiže začiatková tabuľka, obsahovala chybu a konečná tabuľka z roku 1850 neobsahovala nijakú chybu. Obdobie od mája 1842 do januára 1850 je ustanoveným prorockým obdobím a máj 1842, ako aj január 1850 predstavujú prorocké medzníky; tieto medzníky nesú podpis Alfy a Omegy. Alfa, čiže prvé písmeno, a omega, posledné a dvadsiate druhé písmeno. Rok 1842 je alfa a rok 1850 je omega, a keby sme vzali tieto dve hebrejské písmená a vložili medzi ne trináste písmeno hebrejskej abecedy, vytvorili by sme hebrejské slovo „pravda“, ktoré sa píše prvým, trinástym a dvadsiatym druhým písmenom hebrejskej abecedy.

Prorocká logika uplatnená na medzníky rokov 1842 a 1850 spočíva v tom, že sú navzájom spojené „omylom“. Alfa mala omyl a omega opravila práve ten istý omyl, takže to, čo stojí medzi písmenami alfa a omega, je „omyl“ — symbol vzbury, ktorú predstavuje číslo trinásť. Obdobie od roku 1842 do roku 1850 je ustanoveným prorockým obdobím, ktoré nesie podpis Alfy a Omegy, a je to „pravda“. Kým túto históriu laodicejský adventista siedmeho dňa vážne a duchovne nepreskúma, zostáva prakticky zaslepený voči zjavnej PRAVDE, ktorú prorocké obdobie Habakukových tabuľ od roku 1842 do roku 1850 ustanovuje nad akúkoľvek pochybnosť. Pravda, ktorú spoločne ustanovujú dvaja svedkovia, je, že mapa z roku 1850 neobsahuje nijaké omyly. Mapa z roku 1850, rovnako ako mapa z roku 1843, obsahuje Mojžišových „sedem časov“ a na oboch mapách sú „sedem časov“ umiestnené v strede mapy, prebiehajúce zhora nadol, čím znázorňujú obdobie „sedem časov“, ktoré sa začína v roku 677 pred Kr. a siaha až do roku 1844. Číslo 2520 nie je na mape iba jednoducho uvedené; je stredom mapy.

V strede prorockej línie znázorňujúcej „sedem časov“ je zobrazený kríž. Stredom oboch tabuľ je časová línia 2520 prebiehajúca zhora nadol. V strede je kríž. Kríž bol stredom týždňa, v ktorom Kristus potvrdil zmluvu s mnohými na naplnenie Daniela deväť, verš dvadsaťsedem. Tento týždeň

predstavuje sedem rokov, čo je prorocky 2520 dní. Tak ako pri tabuliach, aj v samom strede 2520 dní Kristus na kríži potvrdzoval zmluvu. Od Kristovho krstu po kríž bolo prorocky 1260 dní. To znamená, že od krstu po kríž by viedlo ku krížu 1260 ranných obetí a 1260 večerných obetí, no na kríži ten posledný obetný baránok unikol kňazovi a Baránok Boží sa stal večernou obeťou, a tak predstavoval 2520. obetovanie Baránka od krstu.

Stredom týždňa bol kríž a stredom oboch posvätných tabúl je kríž, avšak v každom prípade je Baránok zasadený do pravdy symbolicky predstavenej číslom 2520. Kríž je umiestnený do stredu 2520 dní a na kríži bol Ježiš 2520. a poslednou obeťou. Dejiny medzi májom 1842 a januárom 1850 predstavujú blud a Kristus, pravda, bol postavený medzi dvoch zločincov; hoci nebol zločincom, zaobchádzalo sa s ním ako s ním. Máme teda troch zločincov, z ktorých jeden bude zatratený a jeden bude spasený. Títo traja zločinci sú tromi medzníkmi spojenými zločinom, hoci prostredný medzník je opakom zločince alfa a omega. Zločinci alfa a omega sú spojení prostredným medzníkom, krížom.

Pri Habakukových tabuliach od roku 1842 až do roku 1850 bol omyl prostredným písmenom, ktoré spájalo prvý a posledný medzník. Prostredný medzník na kríži spájala troch zločincov, no prostredný medzník v týchto veciach nie je omyl, ale Pravda; a prvkom pravdy, ktorý je podopieraný tak krížom, ako aj Habakukovými tabuľami, je to, že 2520, „sedem časov“ z Levitika dvadsaťšesť, je pravda, a v kontexte práve predloženej logiky znamená odmietnuť 2520 odmietnuť Ježiša.

Keď Palmoni, Podivuhodný Počtár, hovorí: „Až do dvetisíc trisťého dňa; potom bude svätyňa očistená,“ odpovedá na prorockú otázku „dokedy“. Odpoveďou už nie je rok 1844, lebo filadelfské mileritské hnutie sa skončilo v roku 1856, keďže vtedy James a Ellen Whiteovci rozpoznali, že hnutie prešlo z Filadelfie do Laodicey. Keď sestra Whiteová vytýčila tú čiaru v piesku, znamenalo to, že až kým sa tento stav nezmení, vzťah Boha s Jeho ľudom sa má chápať ako predstavujúci oddelenie, lebo On stojí vonku a klope na srdcia Laodicejčanov, hľadajúc vstup. Jeho božstvo nie je v ich ľudskosti. Samotné dielo, ktoré Kristus začal 22. októbra 1844, spočívalo v tom, aby spojil svoje božstvo s ľudskosťou, a Kristus bol ochotný vykonať práve túto vec, ale nemalo sa to stať.

„Keby sa adventisti po veľkom sklamaní v roku 1844 pevne pridržali svojej viery a jednotne pokračovali v nasledovaní otvárajúcej sa Božej prozreteľnosti, prijímajúc posolstvo tretieho anjela a v moci Ducha Svätého ho zvestujúc svet, boli by uzreli Božiu spásu, Pán by bol mocne pôsobil spolu s ich úsilím, dielo by bolo dokončené a Kristus by už bol prišiel, aby prijal svoj ľud k jeho odmene. No v období pochybností a neistoty, ktoré nasledovalo po sklamaní, mnohí z veriacich v advent sa vzdali svojej viery.... Tak bolo dielo zabrzdené a svet bol ponechaný v temnote. Keby sa celé adventistické spoločenstvo zjednotilo na Božích prikázaniach a viere Ježišovej, ako veľmi odlišné by boli naše dejiny!“ Evanjelizácia, 695.

Opakovaním dejín starovekého Izraela Pán vyviedol novodobý Izrael z temnoty temného stredoveku a vstúpil s nimi do zmluvy pri Červenom mori, lebo krst je symbolom zmluvného vzťahu. Izrael však má byť skúšaný, či bude zmluvu zachovávať. So starovekým Izraelom zlyhali v desiatich skúškach podľa knihy Numeri. Pri desiatom zlyhaní boli odsúdení zomrieť na púšti počas viac než štyridsiatich rokov, čím poskytli príklad odmietnutia laodicejského posolstva z roku

1856 novodobým Izraelom. Tak ako pri zlyhaní starovekého Izraela v desiatich postupných skúškach (pričom desať je symbolom skúšky), od príchodu tretieho anjela v roku 1844 až do roku 1856 bol na filadelfské milleritské hnutie privedený postupný proces skúšania.

Desať skúšok od Červeného mora až po prvú vzburu v Kádeši je predstavených ako prorocké obdobie, lebo toto obdobie spája číslo desať. Desať ako symbol skúšky; desať skúšok označilo desať kmeňov, ktoré odmietli zmluvu a neobstáli v desiatej skúške i v samotnom procese skúšania. Obdobie sa začalo prechodom cez Červené more a Desať prikázaní sú predstavené ako prvá z desiatich skúšok po mori, pričom prvou skúškou bola sobota, symbol a pečať Desiatich prikázaní (predstavená mannou). Keď je obdobie desiatich skúšok v starovekom Izraeli tak zreteľne predložené ako osobitné prorocké obdobie a Duch proroctva nás informuje, že prechod cez Červené more bol predobrazom 22. októbra 1844, potom by sme mali vedieť, že v tom bode sa začal postupný proces skúšania. Adventizmus to nepozná, a preto nie je schopný vidieť, že v roku 1863 mu bolo určené zomrieť v laodicejskej púšti až do nedeľného zákona, práve toho zákona, pred ktorým bol na samom začiatku procesu skúšania, ktorý viedol k roku 1863, poverený hlásať výstrahu.

Keď v roku 1856 zaznel nad milleritickým adventizmom výrok o stave Laodicey, bolo uverejnené „nové víno“ o „siedmich časoch“. Toto nové svetlo nebolo nikdy prijaté a o sedem rokov neskôr, čiže po 2520 prorockých dňoch, sa laodicejské milleritické hnutie skončilo a stalo sa laodicejskou Cirkvou adventistov siedmeho dňa. Mojžiš bol ochotný vstúpiť do zaslúbenej krajiny, ale prišla desiata skúška, a, samozrejme, bola to skúška základná, lebo samotné dielo zverené Mojžišovi od počiatku bolo priviesť Boží ľud do zaslúbenej krajiny. To bolo dielo pred Mojžišom ešte skôr, než prišiel do Egypta. Prišla desiata skúška a buriči váhali, či vstúpia do zaslúbenej krajiny.

I riekol som vám: Prišli ste k vrchu Amorejcov, ktorý nám dáva Hospodin, náš Boh. Hľa, Hospodin, tvoj Boh, položil pred teba tú krajinu; vytiahni a zaujmi ju do vlastníctva, ako ti povedal Hospodin, Boh tvojich otcov; neboj sa a nestrachuj sa. A všetci ste pristúpili ku mne a povedali ste: Pošleme pred sebou mužov, aby nám preskúmali krajinu a priniesli nám späť správu, ktorou cestou máme vystúpiť a do ktorých miest prídeme. A tá reč sa mi páčila; a vzal som spomedzi vás dvanástich mužov, po jednom z každého kmeňa. Deuteronomium 1:20–23.

Od toho bodu až po návrat dvanástich vyzvedačov sa znázorňuje dejinné obdobie, keď v roku 1856 prišla posledná základná skúška a laodicejskí milleritovia počas siedmich rokov preskúmavali krajinu, až kým sa nerozhodli prestať byť hnutím a stať sa cirkvou.

Prvou pravdou, ktorú Miller objavil, bolo „sedem časov“, čím sa stali základom základných právd, ktoré tvoria Jeremiášove staré chodníky. Posledné nové prorocké svetlo prinesené adventizmu prišlo v roku 1856 a tvorila ho séria článkov o „sedem časoch“. So starostlivým skúmaním týchto historických skutočností sa spája veľké množstvo svetla, no ak máme byť schopní rozpoznať, prečo odpoveďou verša štrnásť z ôsmej kapitoly Daniela je „od 11. septembra až po nedeľný zákon, potom bude svätyňa očistená“, musíme pokračovať ďalej.

Dielo, ktoré Kristus začal v roku 1844, bolo v roku 1863 odvrátené, takže „očisťovanie“ svätyne, ktoré sa v tom čase začalo, bolo pozastavené, zatiaľ čo Boží ľud začal prechádzať púšťou

Laodicey. Z tohto dôvodu dielo, ktoré malo byť Kristom vykonané v období rokov 1844 až 1863, muselo byť nevyhnutne zopakované, keď tretí anjel, ktorý je anjelom, čo oddeľuje a pečatí, napokon vykoná dielo znázornené „očisťovaním“. Prorocké medzníky rokov 1844 až 1863 sú medzníkmi, v ktorých by bol Kristus vykonal dielo očisťovania svätyne, a tieto medzníky predstavujú dejiny, v ktorých bude toto dielo vykonané. Ak možno ukázať, že roky 1844 až 1863 predstavujú obdobie od 9/11 až po nedeľný zákon, otázka „dokedy“ je v súlade s ostatnými líniami znázornenými slovami „dokedy“.

Rok 1844 bol príchodom tretieho anjela a rok 1863 označuje koniec obdobia skúšky. V roku 1846 sa Whiteovci zosobášili a Ellenino priezvisko sa zmenilo z Harmen na White, a manželský pár v tom roku začal zachovávať sobotu siedmeho dňa. Sobota, manželstvo a zmena mena sú všetko prorocky symbolmi zmluvného vzťahu. Pán previedol moderný Izrael cez Červené more roku 1844 a v roku 1846 ich priviedol k Sinaju, aby im dal zákon a vstúpil s nimi do zmluvy. Tento zákon, podobne ako Habakukove dve tabule, je napísaný na dvoch tabuliach; prvá tabuľa obsahuje 4 prikázania a druhá obsahuje 6. Dve tabule predstavujú zmluvný vzťah starovekého aj moderného Izraela a spolu dve tabule zmluvy, ktorými je Desť prikázaní a ktoré sú symbolicky označené číslom 46 pre staroveký Izrael, predobrazili Habakukove dve tabule, ktoré predstavujú dejiny neskorého dažďa. Spolu s dvoma obetami z dvoch chlebov pozdvihovania na Letnice predstavujú znamenie, ktorým je sto štyridsaťštyri tisíc.

Keď sa meno sestry Whiteovej zmenilo z Harmen na White. Harmen znamená vojak pokoja, no bolo nahradené menom White, čo je spravodlivosť Kristova. Meno Gould znamená zlato a Ellen znamená jasné a žiarivé svetlo. Jej meno predstavuje laodicejské posolstvo.

Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prečistené v ohni, aby si zbohatol; a biele rúcho, aby si sa odial, a aby sa neukázala hanba tvojej nahoty; a pomaž si oči masťou na oči, aby si videl.
Zjavenie 3:18.

„očná masť“ je svetlom Božieho Slova a Ellen je jasným a žiariacim svetlom. Bezpečnosť pre milleritov v roku 1856 sa mala nájsť v prijatí posolstva pre Laodiceu tak, ako bolo predložené prostredníctvom jej spisov a ako bolo vyjadrené v jej mene. Sestra Whiteová jasne uvádza, že posolstvo Jonesa a Waggonera z roku 1888 bolo laodicejským posolstvom a že ich posolstvo bolo aj posolstvom tretieho anjela.

„Pán vo svojom veľkom milosrdenstve poslal svojmu ľudu prostredníctvom starších Waggonera a Jonesa nanajvýš vzácne posolstvo. ... Toto je posolstvo, ktoré Boh prikázal oznámiť svetu. Je to posolstvo tretieho anjela, ktoré má byť zvestované mocným hlasom a sprevádzané vyliatím Jeho Ducha v hojnej miere.“ Testimonies to Ministers, 91.

Tretí anjel prišiel v roku 1844 a svoje dielo sa pokúsil vykonať druhý raz v roku 1888. Posolstvo roku 1888 bolo laodicejským posolstvom, bolo posolstvom tretieho anjela, označovalo zostúpenie anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, bolo posolstvom ospravedlnenia vierou, ktoré sa ohlasuje počas vyliatia neskorého dažďa. Tretí anjel prišiel v roku 1844 a potom znovu v roku 1888, len aby bol v oboch prípadoch odmietnutý, no oba prípady sú predobrazom času, keď tretí anjel prichádza v čase neskorého dažďa. Rok 1844 je symbolom 11. septembra, a ak rok 1863 predobrazuje

nedel'ný zákon, potom prorocké obdobie „od 11. septembra po nedel'ný zákon“, znázornené symbolom „dokedy“, by predstavovalo odpoveď prítomnej pravdy na otázku trinásteho verša: „Dokedy.“

Milleritské dejiny od roku 1842 do roku 1850 sú prorockým obdobím, ktoré sa prekrýva s prorockým obdobím skúšania tretieho anjela od roku 1844 do roku 1863. Obdobie od roku 1842 ďalej až do roku 1863 obsahuje prorocké medzníky, ktoré znázorňujú dejiny od 11. septembra až po nedel'ný zákon, keď Kristus očisťuje svoj chrám, najprv svoju cirkev a potom pracovníkov jedenástej hodiny. Pri nedel'nom zákone bude mať Kristus očistený ľud, ktorý predloží svetu ako zástavu, a cirkev sa stane víťaznou cirkvou. Jeho svätyňa bude vtedy očistená.

Umiestnili sme symbol „dokedy“ na jeho miesto, hoci je, prirodzene, toho ešte viac. Začneme toto i predchádzajúcich päť článkov opäť privádzať do zorného poľa knihy Joel, no tieto vedľajšie odbočky sa zdali dôležité, aby boli najprv stanovené. Svedectvo každého „dokedy“, ktoré sme skúmali, sa zhoduje s otázkou „dokedy“, na ktorú Palmoni odpovedal vo verši štrnásť, lebo svätyňa má byť očistená od 11. septembra až po nedel'ný zákon. Táto história je históriou neskorého dažďa a história neskorého dažďa je predstavená v knihe Joel.